

שמעון הכסטר ת.ז. 000388587

מרח' צבי גרץ 7

ירושלים 93111

טל': 053-5318186

דוא"ל: hochsters@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה

2. מדינת ישראל – משרד האוצר

3. הממונה על הגימלאות

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

בקשה מטעם התובע לדחיית מועד

וליישום החלטה מ-25.3.2024

1. בחודשיים האחרונים רעייתי ואנוכי מתמודדים לצערינו עם בעיות בריאות מורכבות (הגיל המתקדם עושה את שלו). על הפרק עומדת גם אפשרות שאצטרך לעבור ניתוח בעתיד הקרוב. בנסיבות אלה, נפגעה יכולתי להעריך וליישם בתקופה זו את המשימה של הכנת תצהירים בהתאם להחלטת בית הדין מיום 21.12.2024 ואין לי ברירה אלא לבקש דחיה של 60 יום לפחות.

2. בהזדמנות זו אני מבקש להזכיר כי בהחלטת בית הדין הנכבד מיום 25.3.2024 נקבע כי "ככל לא יעלה בידי הצדדים להגיע להסכמות לסיום ההליך", יהיה על המדינה להגיש את התיחסותה לאמור בבקשת התובע מיום 10.3.2024, בהתאם להחלטה מיום 12.3.2024.

3. ההודעה לבית הדין מיום 17.11.2024 בשם המדינה לפיה "אין אפשרות לקדם את ההליך" כביכול, נובעת אך ורק כתוצאה מסרוב המדינה לאפשר לי להפגש עם הגורמים הרלוונטיים, כפי שגם בית הדין הנכבד המליץ. כך נוצר בהכרח מצב שלא ניתן להגיע להסכמות לסיום ההליך ולפיכך, אני חוזר ומבקש שבית הדין הנכבד יורה למדינה למלא ללא דיחוי אחר ההוראה שבהחלטתו מיום 12.3.2024.

4. אי עמידה על חובת המדינה להתיחס לטיעונים על הטעיית ביה"ד, בניגוד לחוק ולאתיקה, בהתאם להחלטת ביה"ד האמורה לעיל, יוצרת את הרושם שלב"כ המדינה יש חסינות והם רשאים לעוות עובדות, להטעות את בית הדין ואף לשקר ללא מורא, כמתואר למשל במסמך "בקשת התובע לאור הודעות המדינה בענין הסכמות הצדדים" מיום 10.3.2024.

5. תחושה קשה ומייאשת זו חוזרת על עצמה למקרא ההודעה האחרונה של המדינה לבית הדין, מיום 17.11.2024, כמתואר כבר בתגובתי מיום ד' כסליו תשפ"ה, 5.12.2024 (התאריך הלוועזי 10.3.2024, המופיע בתחתית המסמך, הינו טעות סופר). להלן מספר דוגמאות המתיחסות לסעיף 1 בלבד במסמך:

6. בסעיף ב להודעת המדינה האחרונה, נאמר כי כלל טענות התובע "התבררו באופן מעמיק". האמנם?

א: במהלך הפגישה אצל פרקליטת המחוז (כבר ב-7.3.2014), הצבעתי, בין היתר, על שתי עובדות מהותיות שלא זכו להתיחסות, ובודאי לא ל"ברור מעמיק":

1: אין בכתב ההגנה כל פרשנות לסעיף 12 בחוזה לחישוב הפנסיה בגין תקופת העבודה בחוזה, השונה מהפרשנות שבכתב התביעה, שעיקרה: פנסיה של 2% לשנה על כל 22.67 שנות עבודה בחוזה, לפי משכורת החוזה, ללא שקלול כלשהו. (ר' בעיקר סעיפים 16 ו-20 לכתב התביעה).

יצוין כי כל המשתתפים בדיון הסכימו, שזו אכן לכאורה הפרשנות הנכונה והסבירה, כשהם מדגישים שהם יבדקו את הענין מול הגורמים המקצועיים ויחזרו אלי עם תשובה שלא נתקבלה מעולם.

2. הטענה המהותית היחידה בכתב ההגנה "לגופו של ענין" הנוסחה לחישוב הגימלה היא כי התביעה מבקשת כביכול "להחיל נוסחת חישוב מיטיבה שנקבעה ע"י נש"מ ב-24.10.2014 (ונכנסה לתוקף החל מ-1.11.2014). דא עקא התובע פרש לגימלאות כבר ב-2012 (תלוש הגימלה הראשון: 1.1.2013) ו"על כן אינו זכאי לחישוב הגימלה על פי הנוסחה המוזכרת".

טענתי שהטעון הזה מופרך מהיסוד, מכמה סיבות:

(א) מעולם לא בקשתי להחיל את ה"נוסחה המיטיבה" אלא אך ורק את הפנסיה לפי הנוסחה המתבקשת מסעיף 12 לחוזה שאיש לא חולק על פרשנותו בכתב התביעה.

(ב) הנוסחה בכתב התביעה היא אותה נוסחה כפי שהיא מופיעה בכל פניות התובע, החל מפנייתו הראשונה לתיקון נוסחת חישוב גימלתו, במכתבו אל סגן נציב שרות המדינה, מיום 8.1.2013, (נספח 4 לכתב התביעה), **כשנתיים (!!) לפני שמישהו חלם על "נוסחה מיטיבה"**.

איך אפשר לטעון שהתביעה במכתב מ-8.1.2013, מבקשת להחיל נוסחה שלא נולדה?

(ג) חישוב גימלה "משופר" אושר רק לפורשים אחרי 1.11.14, **מדוע אושרה שיטת חישוב זו גם למי שפרש לפני מועד זה, כולל לעובדים בחוזה זהה לשלי, כמו מר פרנקנבורג שפרש כבר ב-28.2.14!** (וכמו התובע, לא חתם על נספח כלשהו לחוזה)? אם המדינה מצאה דרך להחיל **שרירותיות** את מה שהיא מכנה "נוסחה מיטיבה" רטרואקטיבית, (מנובמבר 2014 חזרה לפברואר 2014) **מדוע האפליה נגדי?**

בהקשר זה יצויין כי עו"ד מגי קריטנשטיין, מנהלת המחלקה לדיני עבודה, אף תמחה בקול: איך (או: באיזו סמכות) החליטה הנציבות בכלל לאשר את השינוי של נוסחת חישוב הפנסיה ולאחר מכן גם לשנות רטרואקטיבית את מועד התחולה?

הובטח לי שהדברים יבדקו אך לא זכיתי להתייחסות כלשהי לדברים, **בניגוד לנטען בהודעה לבית הדין ש"הטענות התבררו באופן מעמיק"**.

מהשתלשלות הדברים, נראה לי כי לא מיותר לציין בהקשר זה כי בכל מקרה אין לשנות את כתב ההגנה ולתת פרשנות חדשה או להעלות טיעונים חדשים.

ב: מצ"ב מכתב מיום 23.5.2024 אל עו"ד מגי קריטנשטיין, (עם העתק לעו"ד מינו אליאסיאן-פלא), שנכתב לבקשתה בעמל רב, כי לא היה זמן לשמוע את הדברים בישיבה הקצרה אתי (נספח 1). **גם לטיעונים שבמסמך זה לא היתה כל התייחסות עניינית** (מלבד טעון מתחכם שהמסמך לא רלוונטי) שוב, בניגוד לטענה שהטענות התבררו באופן מעמיק.

ג: במהלך הדיון הגשתי לפרקליטת המחוז, לבקשתה, נוסחת פשרה לחישוב ממוצע משוקלל (על אף שאין מושג כזה בחוק או בחוזה). לצורך בחינתה. בשיחה טלפונית עם ב"כ המדינה במשפט, התברר לי שבחינת הנוסחה הועברה לטיפולו אך היא אמרה לי שאיננה מבינה אותה. בקשתי להפגש ולהסביר, אך סורבתי. עד היום לא קבלתי כל התייחסות להצעה.

7. מאחר ולהתייחסות המדינה לטענות על התנהלותה יכול ותהיינה השלכות משמעותיות ומהותיות על המשך ההליך, **אני מבקש שהתייחסות המדינה כמבוקש בפיסקא 3 לעיל, תתייחס גם לטיעונים דלעיל, וכי המועד להגשת התצהירים ייקבע לאחר שתתקבל התייחסות המדינה, בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מיום 25.3.2024**

8. **הדרישה לקבלת התייחסות המדינה תתייטר כמובן אם המדינה תתעשת ותסכים בכל זאת לקיים דיון ענייני של כשעתיים, ללא הפרעות, (במקום כ-40-30 דקות עם הפרעות חוזרות ונישנות במהלכן, או בשיחות טלפון בסוף יום העבודה, כשב"כ המדינה נוהגת במכונית בדרך לאיסוף ילד בגן או להבדיל, כשהפרקליטה לחוצה בדרך לביקור אצל קרובת משפחה בבית חולים), בהן אפשר יהיה להציג עובדות, נתונים הסברים ומתן תשובה לשאלות, שקשה מאד להבהירן בהתכתבות מתישה.**

9. בדרך זו ועם רצון טוב מהצדדים, ניתן יהיה לסיים את ההליך או לפחות להעלות על הכתב במשותף את הנושאים המוסכמים ולצמצם ולהבהיר את נקודות המחלוקת, ככל שיוותרו, ולחסוך זמן יקר גם מבית הדין הנכבד.

ירושלים, 5.2.2025

שמעון הכסטר

שמעון הכסטר
רחוב צבי גרץ 7
ירושלים 93111
ת.ז. 000388587
hochsters@gmail.com
תיק 19-10-6928

נספח 1

לכב' עו"ד מגי קריטנשטיין
מנהלת מחלקת דיני עבודה ותובענות ייצוגיות
פמ"ח (אזרחי), ירושלים.

ירושלים, ט"ו אייר תשפ"ד
23.5.2024

ראשית אני רוצה שוב להודות לכם על הזמן שפיניתם עבורי לשמיעת טיעוניי בנפש חפצה, על אף עומסי העבודה הכבדים שלכם, ועל המאמצים שאת משקיעה לברורם "מול הגורמים הרלוונטיים".

בגלל לחצי הזמן הספקתי בפגישתינו להציג בפניכם רק את עיקרי הטיעונים וההוכחות שלי (לא כולם) ורק הזכרתי בקצרה, את החוק לפיו יש לפרש את החוזה לטובת מי שלא ניסח אותו (אני, במקרה הזה) כמו שעשיתי כבר בסיומת של מכתבי הראשון בנושא (מ-8.1.2013, נספח 4 לכתב התביעה).

נקודה זו נראית לי חשובה מאד לעניינינו במקרה שבמהלך הבירורים שלך מול הנציבות והאוצר יציע מאן דהוא פרשנות הסותרת את הפרשנות שלי. אני מבקש לכן, ברשותך, להרחיב מעט יותר ולצטט קטע רלוונטי מתוך מכתב ארוך שכתבתי כבר ב-15.3.2017 (לפני 7 שנים!) לעו"ד עליזה דיין, מהלשכה המשפטית בנש"מ, המדבר בעד עצמו:

3.1.1. "פרשנותך לסעיף 12 בחוזה ("ממוצע חשבוני משוקלל"), סותרת את סעיף 25(א) לחוק החוזים הקובע במפורש ש"אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו".

בית המשפט העליון קבע (בפיסקה 15 מתוך פס"ד של שופט בית המשפט העליון רבלין רע"א 3961/10, המוסד לביטוח לאומי נ' סהר ואחרים 26.2.2012) כי:
"קיימת חזקה שלפיה פרשנות החוזה היא זו התואמת את המשמעות הפשוטה, הרגילה והטבעית של הכתוב - היא המשמעות האינטואיטיבית הקמה עם קריאת לשון החוזה" וכי "לשון החוזה .....אינו מאפשר לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו"

מאחר ולשון סעיף 12 בחוזה כל כך ברורה וחד משמעית, אינני מצליח, כדובר עברית פשוטה רגילה וטבעית, למצוא את הקשר בין "המשמעות האינטואיטיבית" של לשון הסעיף (חישוב לפי 1.3 לעיל = הנוסחה שלי, ש.ה) לבין הפרשנות ה"משפטית" שלך ה"מדביקה" ללשון החוזה את ההמצאה של "ממוצע חשבוני משוקלל".

3.1.2. בפס"ד נוסף של בית המשפט העליון (ע"א 2232/12 הפטריארכיה הלטינית בירושלים נגד סמיר פארוואג'י ואח' - 11.5.2014). קובעת גם כבוד השופטת א' חיות כי:
"לשון החוזה היא התוחמת את גבולות הפרשנות של הטקסט החוזי ועל כן לא ניתן לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו".

איך לשיטתך המשפטית, מתיישבת הפרשנות שלך לסעיף 12 בחוזה (חישוב הגימלה לתקופת החוזה "לפי ממוצע חשבוני משוקלל", שאינו מוזכר בחוזה) עם לשון הסעיף האומר בפשטות ובמפורש שהגימלה תחושב על בסיס "...המשכורת הכוללת לפי סעיף 6 לעיל וכפי שתעודכן לפי סעיף 8" (=המשכורת המעודכנת של החוזה)?

3.1.3. ראוי לצטט בהקשר זה גם את כב' השופטת ד' ברק-ארז שכתבה בין היתר באותו פסק דין של בית המשפט העליון (שם) כי
"חוזה שנוסח על-ידי בקיאים ויודעי דת ודין, אשר שקלו כל מילה ותג...
אמור להנתן משקל מכריע ללשון החוזה..."(שם).

מכאן שגם המשפטנים והמומחים בנציבות, שניסחו את החוזה, לא חשבו כלל על "ממוצע חשבונני משוקלל" כבסיס לחישוב הגימלה, אחרת הם היו משלבים את הביטוי במפורש בלשון הסעיף.

3.1.4. ובהמשך ל-2.3.1(א) לעיל: גם אם הפרשנות שלך כן היתה תואמת למשמעות לשון החוזה, ואפילו אם היה שויון כוחות ביני לבין המדינה, כבר קבע בית המשפט העליון ע"פ סעיף 25(ב)1 לחוק החוזים (ע"א 9609/01, פס"ד של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, בפני כבוד השופטים: א. ברק, א. ריבלין, ס. ג'ובראן) כי:

"...במקרים שבהם "כפות המאזניים מעוינות", יש לפרש את ההסכם לרעת מנסחו...
...כאשר ניצבות לפני הפרשן שתי משמעויות סבירות במידה שווה פחות או יותר,
כי אז יש להעדיף את המשמעות הנוחה יותר לצד שלא ניסח את המסמך...
... הגיונו של הכלל טמון בשליטת המנסח על תוכן הטקסט. ההנחה היא כי הנסח
טרם להבטיח זכויותיו בעת ניסוח המסמך, בייחוד כאשר מדובר על בעל דין,
אשר לו כוח והשפעה.... מול האזרח, היחיד...

אם הנוסח הוא דו-משמעי או רב-משמעי, ניתנת עדיפות פרשנית נגד הנסח.
שהרי אם הוא -שדאג לענייניו- יצר נוסח בעל משמעויות שונות, אין הוא יכול לבחור
לעצמו דווקא את החלופה הנוחה לו ביותר; היפוכו של דבר: ..... הצד השני, שלא
היתה לו גישה למלאכת הניסוח, זכאי ליהנות מאותה חלופה אפשרית, ... שהיא
מבחינתו של הצד השני הנוחה ביותר לו. .... הכלל מגן על אינטרס ההסתמכות
של הצד השני .... אשר זכאי היה להניח כי ניסוח החוזה יתפרש פירוש סביר אשר
עליו סמך".

על רקע כל הנ"ל לא מובן איך הלשכה המשפטית(!) בנציבות שרות המדינה נותנת יד
לפרשנות שרירותית, מאוחרת, מפלה, הנוגדת את הוראות החוק והפסיקה הגורמת לי
עוול משווע.

לבוא אחרי 26 שנה ולטעון -חד צדדית- ותוך ניצול כוחכם מולי, כאילו זו היתה כוונת
הצדדים, למרות שהלשון והעובדות המתוארות בסעיף 2 לעיל אינם תומכים ואף נוגדים
פרשנות זו, אינה אלא היתממות וחוסר תום לב קיצוני.

(עד כאן הציטוט ממכתבי. לא מיותר לציין שלמרות פניותיי, לא קבלתי כל תגובה למכתבי זה)

למיטב הבנתי, די בנקודה כדי לדחות כל פרשנות מאוחרת הסותרת את ההבנה שלי של החוזה,
וזאת כמובן מעבר לדברים ששמעתם כבר ממני, לעובדות ולאסמכתאות שהצגתי המדברות בעד
עצמן, וההסתמכות שלי, בתום לב, לאורך עשרות שנים, שע"פ החוזה, הפנסיה שלי תהיה כלהלן:

2% ממשכורת החוזה (90% ממשכורת סגן שר), על כל 22.333 שנות שנות עבודתי בחוזה,
דהיינו 44.67% ממשכורת החוזה,
והיתרה של 25.33% (השלמה ל-70%) תהיה לפי דרגה 46+ (הדרגה הגבוהה ביותר בסולם
דרגות המח"ר) בשיא הותק.

אני מתקשה להאמין שהפרקליטות תסכים להמשיך וליצג בפני ביה"ד טיעונים שאינם מתחשבים
בכל אלה, והדברים אמורים כלפי כל מרכיבי תביעתי.

בברכה והערכה רבה

שמעון הכסטיאל

העתקים: עו"ד קרן פאוסט, פמ"ח (אזרחי) ירושלים
עו"ד מינו אליאסיאן-פלא